

Helsingin yliopisto - Helsingfors universitet - University of Helsinki ID 2003-2119

Tiedekunta-Fakultet-Faculty Valtiotieteellinen tiedekunta		Laitos-Institution-Department Viestinnän laitos	
Tekijä-Författare-Author Pykälistö, Mari			
Työn nimi-Arbetets titel-Title "Maailma joka luhistui" (HS 16.9.2001) - katastrofijournalismi tarinan ja myyttien valossa			
Oppiaine-Läroämne-Subject Viestintä			
Työn laji-Arbetets art-Level Pro gradu		Aika-Datum-Month and year 2003-04-14	Sivumäärä-Sidantal-Number of pages 90 + 1
<p>Tiivistelmä-Referat-Abstract</p> <p>Tutkielman tarkoituksena on pohtia, miten narratiivista analyysia voitaisiin soveltaa katastrofijournalismin tutkimukseen. Katastrofijournalismi omana lajityyppinään tarjoaa hedelmällisen lähtökohdan tarkastella tarinoiden ja journalismin välistä kytköstä. Katastrofien uutisointi voidaan arkipäiväistä rutiinijournalismia enemmän tulkita tarinana. Tarinallisuus tutkimuksessa nähdään kokonaisvaltaisena tapana ymmärtää ja selittää ympäröivää maailmaa. Myyttien tehtävänä on tämä tarinoiden ja todellisuuden välisen kytköksen kuvaaminen. Siksi myyttejä ei voida yhteiskunnallisesti orientoituneessa tutkimuksessa jättää huomiotta.</p> <p>Tutkielman pääasialliseksi tehtäväksi nousee siten käyttökelpoisen tarinallisen työkalupakin rakentaminen. Tehtävästä johtuen tutkielma on painotukseltaan teoreettinen. Työkalupaketin käyttökelpoisuus tosin todennetaan empiirisen aineiston avulla. Aineistona käytetään Helsingin Sanomien uutisointia New Yorkin terrori-iskuista World Trade Centerin osalta. Tutkimuksessa keskeiseksi kohoavat kaksi kysymystä: Miten tarinallisuus voidaan katastrofijournalismissa havaita? Mikä on tarinallisuuden ja myyttien merkitys?</p> <p>Tarinallisesta työkalupaketista rakentuu kolmitasoinen. Ensimmäisellä tasolla analysoidaan tarinan juonta; sitä, miten tarina esitetään. Juonen tasolla erotellaan pääasiassa Barthesin mallin viitoittamana tarinan funktioita sekä osoittimia. Toisella tasolla analyysin kohteena ovat tarinan toimijat. Toimijat koostuvat kaikista tarinan kannalta merkittävistä henkilöhahmoista. Toimijoiden tasolla keskeiset työvälineet ovat Alan Greimasin aktanttimalli sekä Rimmon-Kenanin toimijoiden ominaisuuksien analyysi. Kolmannella tasolla keskitytään kerronnan analyysiin, eli siihen, miten ja mistä näkökulmasta tarina kerrotaan. Kerronnan tasolla keskitytään fokalisaatioon, joka kuvaa sitä, miten kukin tarinaa kertova taho tarinan näkee; millaista näkökulmaa tarinaan tämä ehdottaa. Lisäksi kerronnan tasolla analysoidaan keskeisiä myyttejä. Myyttianalyysi tehdään pääasiassa Jack Lulen viitoittamalla tavalla.</p> <p>Koottu tarinallinen työkalupakki soveltui analysoitavaan katastrofiin hyvin. Se paljasti katastrofin tarinallisen rakenteen: juonen, keskeiset toimijat sekä tarinasta ehdotetun näkökulman. Se auttoi näkemään, miten katastrofijournalismi voidaan nähdä tarinallisuuden ohella myös yhteisöllisyyden korostamisena ja tunteellisuutena. Se herätti kysymyksiä siitä, onko katastrofijournalismi mahdollisesti korostetun yksipuolista painottaessaan yhteisöllisyyttä ja voidaanko katastrofijournalismin katsoa nojaavan uutisoinnissaan liiaksi tunteellisuuteen. Toisin sanoen, onko tabloidisaatio alkanut määrittää jo laatujournalismiakin?</p> <p>Keskeisimpiä lähteitä olivat James Careyn Communication as Culture. Essays on Media and Society; Walter Fisherin Human Communication as Narration: Towards a Philosophy of Reason, Value, and Action; Roland Barthesin Image, Music, Text sekä Susan Onegan & José Landan (toim.) Narratology.</p>			
Avainsanat-Nyckelord-Keywords katastrofijournalismi tarina - tarinallisuus myytti			
Säilytyspaikka-Förvaringsställe-Where deposited			
Muita tietoja-Övriga uppgifter-Additional information			